

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jany Janečkové a přísedících Ing. Blanky Vávrové a Mgr. Jakuba Rybára v hlavním líčení konaném dne 14. 1. 2021

takto:

Obžalovaný

P. J., narozený XXX v XXX, svářeč, trvale bytem XXX, okres XXX,

je vinen, že

1. v období od počátku roku XXX do XXX v XXX, okres XXX, bez svolení užívatelky I. J., které byt pronajal, opakovaně vstupoval do jejího bytu, a to za přítomnosti i nepřítomnosti užívatelky,
2. v období od XXX do XXX v XXX, okres XXX, opakovaně, v bytě užívatelky I. J., s frekvencí nejméně dvakrát měsíčně, vyvolával hádky a hlasitě křičel na matku svého syna I. J., kterou během hádek vulgárně urážel, trásl jejím tělem, chytal za ruce a násilím tahal přes její nesouhlas do jiných místností bytu, a nejméně jednou ji udeřil dlaní do tváře, přičemž hádkám býval přítomen jejich společný syn T. J., ročník XXX, kterého jednání obžalovaného rozrušovalo, a při tom plakal,
3. přesně nezjištěného dne v měsíci XXX či XXX v XXX, okres XXX, v bytě I. J., tuto nejprve v kuchyni u linky přes oblečení osahával po těle a hýždích, následně za ní došel do koupelny, zavřel dveře, stáhnul jí kalhoty a spodní prádlo ke kotníkům, poškozenou čelem přitlačil k topení na zdi, a přes opakovaný slovní nesouhlas poškozené a její fyzickou obranu, kdy obžalovaného odstrkávala a kopala nohama, zezadu na ni vykonal pohlavní styk,
4. přesně nezjištěného dne v měsíci XXX kolem XXX hodin v XXX, okres XXX, v bytě I. J., tuto přes její slovní nesouhlas a obranu, dotlačil do ložnice, když jí držel za zápěstí, v ložnici ji

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

odhodil na postel, stáhnul jí kalhoty a spodní prádlo, sednul si jí na břicho, držel jí ruce za hlavou, bránil jí v pohybu a sdělil jí, že ji pustí, až promluví,

tedy

v bodě 1.

neoprávněně vnikl do obydlí jiného,

v bodě 2.

z nedbalosti ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

v bodě 3.

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, a čin spáchal souloží,

v bodě 4.

jiného násilím nutil, aby něco konal,

čímž spáchal

v bodě 1.

přečin porušování domovní svobody dle § 178 odstavec 1 trestního zákoníku,

v bodě 2.

přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku,

v bodě 3.

zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

v bodě 4.

přečin vydírání dle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrrnému** trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) roků**.

Odůvodnění:

1. Skutkový děj soud zjišťoval z výpovědí svědků J. K., M. J., M. G., V. V., nezletilého T. J., F. Z., P. P., D. G., N. V., I. J., K. H. a J. J., ze znaleckých posudků, z listinných materiálů a z výpovědi obžalovaného.
2. **Obžalovaný P. J.** k obžalobě uvedl, že je to na něj sehraná věc. Popřel, že by se dopustil znásilnění a lítoval toho, že spory s paní J. řešil před dětmi. Hlavně syn T. byl jejich sporům přítomen. Dále obžalovaný odkázal na svoji výpověď z přípravného řízení, kdy k jednotlivým bodům uvedl následující:
3. K bodu 1. – přiznal, že do bytu I. J. párkrát vstupoval. Nosil jim nákup potravin. O tyto je paní I. nežádala, bylo to z jeho iniciativy. Od bytu měl své vlastní klíče, a pokud mu nikdo na zvonění neotevřel, do bytu díky klíčům vstoupil. Potom nějakou dobu v bytě poseděl. Věděl, že je tou dobou paní I. v práci a malý T. ve školce. Od léta 2017 začal bydlet v bytě ještě starší syn paní I.. V žalovaném období obžalovaný vstoupil bez vědomí paní J. do bytu pouze jednou, asi na jaře 2019. Měl si vyzvednout T. v sobotu ráno, ale nebyl doma. Potkal je u obchodu, předjel je a počkal na ně v bytě paní J., kde si při čekání uvařil kávu. V bytě na paní J. čekal asi 10 minut. Paní J. nevěděla, že bude obžalovaný v bytě. Nijak jej však z bytu nevyhazovala. V předchozích letech

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

bylo takové jeho chování úplně běžné. V roce 2018 do bytu bez vědomí paní J. také vstoupil nejméně jednou. O tom, že by paní J. jeho vstupování do bytu vadilo, se dozvěděl až na policii. Připustil, že celkem mohl v žalovaném období do bytu nečekaně vstoupit i ve čtyřech případech. Zůstal tam 15 minut až hodinu. Během té doby si uvařil a vypil kafe, někdy i uklidil. V létě 2019 do bytu vstoupil na základě žádosti sousedky, paní G.. Do bytu vstoupil i se sousedkou. V bytě byl kocour, kterému vyměnil granule. Byt vyvětral a zase zamknul. Byt obžalovaný kupoval proto, aby zajistil paní J. a jejich společnému synovi důstojné bydlení.

4. K bodu 2. – přiznal, že poslední půlrok (od konce XXX do XXX) mezi ním a paní J. docházelo k hádkám. Většinou se hádali před T. a K.. Důvodem hádek bylo neplacení nájemného a služeb spojených s bydlením paní J.. K použití vulgarit jej paní J. vyprovokovala. Vyčítala mu, že je lakomý, stará se jen o peníze a pořád něco řeší. Obžalovanému vadilo, že si neváží toho, co pro ni dělá. Byl našťvaný, zvyšoval hlas a používal vulgarismy (kráva, piča). Tyto výrazy byly natolik hlasité, že je museli slyšet i T. s K.. T. pak vždy vysvětlil, že je cholerik a že to nezvládl. T. do jejich hádek nezasahoval. K. jim řekl, aby přestali. Nikdy paní J. neuhodil. Kromě vulgarismů ji pouze jednou zatlačil do ramen a usadil ji tím do křesla. Stalo se to na XXX a byl u toho i H.. Při hádkách na něj většinou paní J. nereagovala a odcházela do jiných místností. Obžalovaný chodil za ní, párkrát ji přitom chytil oběma rukama za ramena a zatřásl s ní. Jednou se stalo, že malý T. při vyostřené hádce plakal. Za celé období došlo ke třem větším hádkám.
5. K bodu 3. – popřel, že by se skutek stal. Vyloučil, že by si v průběhu jejich vztahu vynutil sex. K poslednímu dobrovolnému sexu mezi nimi došlo v XXX v bytě obžalovaného v XXX. V XXX spolu měli sex možná v roce XXX.
6. K bodu 4. – rovněž tento bod popřel. Připustil, že spolu byli v ložnici a hádali se. Rovněž přiznal, že poškozenou chytil za ramena a žduchnul ji na postel. Bylo to již v době, kdy v bytě bydlel i starší syn J. s přítelkyní. V ložnici byli sami s poškozenou a poškozená volala na syna K., aby jí přišel pomoci, protože ji obžalovaný bije. K. zůstal v obýváku a nepřišel. Poškozená po žduchnutí spadla na postel do polosedu. Hádali se opět kvůli financím. Obžalovaný popřel, že by na poškozenou nasedl a stahoval jí oblečení. Za chvíli šli oba do obýváku.
7. Podle obžalovaného mu chtěla poškozená trestním stíháním znepříjemnit život, aby jí nemohl být na blízku. Měl zájem si vzít syna do své péče. Toho si ale v roce XXX i v předchozích letech půjčoval bezproblémově. V pohybu po bytě poškozené nebránil. Ona však před ním často utíkala a neodpovídala mu. Jednou ve vyostřené situaci poškozené tlačil do její hlavy svým čelem. U hlavního líčení dne 5. 5. 2020 obžalovaný dodal, že klíče od bytu byly tři. Jeden z klíčů si s vědomím paní J. nechal. Podle obžalovaného mohla paní J. zámek vyměnit. Pokud do bytu vstupoval, tak to nepovažoval za porušení zákona, ale chodil za svojí rodinou. Paní J. nesouhlasila s tím, že by spolu žili jako partneři.
8. Poškozená **I. J.** soudu sdělila, že má s obžalovaným syna. Od roku 2014 do roku 2019 bydlela v XXX, kde jí obžalovaný zajistil bydlení. Z počátku bylo všechno dobré, obžalovaný jí hodně pomáhal. Měnit se to začalo v roce 2018, kdy měla problémy s placením nájmu. Musela to řešit přes sociálku, ale obžalovaný jí to „zadržoval“ a říkal, ať si to zaslouží. Poškozená to chápala tak, že po ní chce sex. Nemohla mu platit na nájem, když jí nechodila sociálka. Hádali se kvůli tomu a obžalovaný na ni vulgárně řval. Tahal ji po ložnici a zbil ji – do pusy a do těla. Dveře od obýváku přitom zavřel, aby to děti neviděly. Poškozená u toho křičela o pomoc, ale K. se taky bál a nepřišel. Když ji pak obžalovaný přestal bít, chtěl po ní, aby mluvila. Poškozená totiž nemůže mluvit, když na ni někdo křičí. Obžalovaný ji potom držel v ložnici a nechtěl ji pustit, dokud se neuklidní. To ale poškozené nešlo. Byla vytřepaná a měla z něj strach. Strach měla poškozená z obžalovaného i v době konání hlavního líčení. Nejvíce se toho stalo v XXX, hlavně o sobotách. Obžalovaný si chodil po jejím bytě jako doma. Ona chtěla, aby šel pryč. Obžalovaný se ale rozčiloval, že je to jeho byt a že tam může být kdykoli. V nájemní smlouvě ale nebylo uvedeno, že s ní bude bydlet, ani to, že za ní může kdykoli přijít. Od bytu měl i svoje klíče. Ohrazoval se tím,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

že je byt jeho. Poškozenou nenapadlo, že by si mohla vyměnit zámeček. To jí poradili až na policii. Tak to udělal na posledních pár dní. Obžalovaný byl například v bytě i v době, kdy ona byla na procházce s dětmi. Asi pětkrát ji obžalovaný i napadl. Slyšet to musela minimálně paní G., která bydlela nad ní. Poškozená se také svěřila několika cizím lidem. Dceři se nesvěřovala. Na druhé straně měla být dcera v létě 2018 přítomna napadení a tomu, že na ni obžalovaný vulgárně řval.

9. K bodu 3. svědkyně uvedla, že za ní přišel obžalovaný do koupelny, zavřel dveře, otočil ji zády ke zdi, držel ji a současně jí stahoval kalhoty. Pak ji držel u topení a zezadu na ní vykonal pohlavní styk. Znásilnil ji. Ona s tím nesouhlasila, ale bála se ho, protože byl vulgární. Poškozená byla v šoku a nemohla ani promluvit. Zkoušela se od něj odtáhnout. Celé to mohlo trvat i 20 minut. Obžalovaný se pak „udělal“, umyl a spokojeně odešel do obýváku.
10. K bodu 4. svědkyně uvedla, že ji obžalovaný tahal násilím přes chodbu do ložnice. Tam ji zduchl na postel, stáhl jí kalhoty a sedl si jí na břicho. Pak ji držel za zápěstí. Ona brečela a křičela, aby ji pustil. Jak na ní seděl, nemohla ani dýchat. Potom ji pustil a ona si natáhla kalhoty a chtěla odejít. Obžalovaný však stál u dveří a nechtěl ji pustit, dokud se neuklidní. K pohlavnímu styku tehdy nedošlo, ale obžalovaný jí bránil v odchodu z místnosti. Dětem ani dceři o tomto incidentu neřekla. Svěřila se pouze J. K., který ji přinutil věc oznámit na policii.
11. K dotazům svědkyně J. dodala, že obžalovaný chodil do jejího bytu, i když nebyla doma. Možná i pětkrát se stalo, že v bytě seděl, když ona byla pryč. Když byla doma, pouštěla obžalovaného dovnitř, aby se domluvili ohledně malého syna. Chtěla mít klid, aby nedělal kravál. Bála se ho. I děti měly strach a bály se mu říct, aby přestal, když ji bil. Kluci bývali v pokoji. T. někdy plakal, když se hádali s obžalovaným v obýváku. K. do jejich hádek nijak nezasahoval, protože se bál, aby ho obžalovaný nepotrestal. Na policii se události poškozená bála oznámit, protože jí obžalovaný vyhrožoval, že je vyhodí z bytu. Nakonec šla na policii s J. K.. Popřela, že by se svěřila dceři, že chce dostat obžalovaného do kriminálu. Ani by jí to nenapadlo říct. S dcerou vůbec trestní oznámení ani stěhování neprobírala. Naposledy se s ní viděla někdy v červnu. Pokud jim obžalovaný nosil jídlo, tak se jednalo o polévky v sáčku. Nenosal plné tašky, jak tvrdil.
12. Svědek **J. K.**, bratranec poškozené, soudu sdělil, že zpočátku byl vztah obžalovaného a poškozené v pořádku. Později si mu začala I. stěžovat, že ji obžalovaný bije. Volala mu někdy na XXX s tím, že k ní do bytu obžalovaný chodí jako domů a ona si to nepřeje. Žádal od něj pomoc. Svědek byl na místě dvakrát a mluvil s obžalovaným. Jednou mu volal malý K., že obžalovaný bije poškozenou v ložnici a řvou po sobě. K. byl vystrašený a ve sluchátku byl slyšet křik (hádku), přičemž K. byl v té chvíli v jiné místnosti. Ve sluchátku bylo slyšet i pláč malého T.. Svědek byl tenkrát zřejmě v XXX a nemohl se na místo vypravit. Dále se mu asi za měsíc či dva měsíce poškozená telefonicky svěřila, že ji měl obžalovaný znásilnit. Svědek jí poradil, aby šla věc ohlásit.
13. K dotazům svědek K. uvedl, že měl obžalovaný od bytu vlastní klíč. Svědek paní J. opakovaně nabízel, že jí přijede vyměnit zámeček. To poškozená odmítla s tím, že by na ni obžalovaný bouchal a dělal kravál na chodbě. Pokud se svědek obžalovaného na vstupování do bytu ptal, tak mu odpověděl, že na to má jako majitel bytu právo. O znásilnění v koupelně se mu paní J. rovněž zmiňovala. Měl to být jiný případ, než to, co se stalo v ložnici. Mělo k tomu dojít snad již v roce XXX a poškozená mu to neříkala v době, kdy se jednalo o „čerstvou“ záležitost. Svědek nechtěl vědět podrobnosti. Poškozenou nabádal k tomu, aby šla na policii. Protože měla strach, tak ji tam svědek doprovodil. Na policii měla strach jít proto, aby ji obžalovaný nevystěhoval. Svědek tehdy poškozené věřil, že mu říká pravdu. Nyní o celé věci pochyboval, neboť mu poškozená vyčítala, že se celá věc řeší, protože to oznámil na policii. Podle svědka se poškozená jednou na policii telefonicky obrátila sama, pak si to ale rozmyslela a odvolala je. Od své matky a K. svědek věděl, že jim nosil obžalovaný jídlo.
14. Svědkyně **M. J.**, teta poškozené, soudu sdělila, že obžalovaného nikdy neviděla. I. jí o něm psala, že jí stále chodí do bytu, i když tam nemá co dělat. Psala, že ji furt otravuje. Nechtěla po ní žádnou pomoc, jen si stěžovala, že má klíče od jejího bytu. Svědkyně jí na to říkala, aby Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčová.

obžalovaného pouštěla, když tam má své dítě. Pokud by si jí poškozená stěžovala, že dělá obžalovaný v bytě něco špatného, tak by jí stejně „poslala do háje“. Pak si svědkyně vzpomněla, že se jí jednou poškozená svěřovala, že jí obžalovaný zbil. Na to jí řekla, aby si to vyřídila sama. Podrobnosti svědkyně nechtěla slyšet a vůbec jí to nezajímalo. V poslední době jí poškozená psala ze XXX, kde je spokojená.

15. Svědkyně **M. G.**, sousedka poškozené, soudu sdělila, že bydlela v bytě nad paní J.. Všimla si, že po nastěhování chodil obžalovaný do bytu s plnými taškami. Paní J. neměla v té době práci. V poslední době tam chodil obžalovaný tak jednou, dvakrát v týdnu. Paní J. nebyla v době jeho návštěvy vždy doma. Obžalovaný chodil do bytu, i když tam poškozená nebyla. Měl od bytu své klíče. V poslední době byly z bytu slyšet hádky. Bylo slyšet, že paní J. mu vyčítá, že jim nevozí jídlo a peníze. Obžalovaný na to odpovídal, že za ni platí bydlení a dává jí peníze na dítě. Také se hádali kvůli chlapům, kteří měli za poškozenou chodit. Jednou údajně měl přistihnout obžalovaný poškozenou při pusinkování s panem P.. Tuto informaci se dozvěděla zprostředkovaně od jakési sousedky. Ona sama slyšela jen hádku, kdy se obžalovaný rozkřikoval, že je její chlap a má s ní dítě. Nebylo slyšet, co odpovídal pan P.. Ten pak brzy odešel. Kromě toho svědkyně slyšela z bytu i jiné hádky. Obžalovaný křičel, že chce poškozenou zabít. K tomu ale byl dle svědkyně vyprovokován poškozenou. Pokud svědkyně slyšela vulgární nadávky, tak jenom od poškozené (podvrat'ák, hajzl). Nikdy neslyšela žádnou nadávku od obžalovaného. Současně svědkyně přiznala, že nebyla zrovna kamarádka poškozené. Uvedla, že „se moc nemusely“. Poškozená sedávala venku s jinými ženami a stěžovala si jim, že nemá peníze na jídlo. Když jednou slyšela poškozenou volat na K. o pomoc, nedozvěděla se ani dodatečně, co se v bytě dělo. Jednou šla do bytu paní poškozené společně s obžalovaným. Poškozená odjela někam pryč a nechala doma kocoura. Svědkyně z toho důvodu volala obžalovanému. V bytě byl nepořádek, kocour neměl jídlo a pití a ještě jim utekl. Před vstupem do bytu si nevšimla, že by obžalovaný volal paní J. a ptal se jí na souhlas se vstupem. Není si vědoma ani toho, že by jí volal dodatečně. Do bytu za paní poškozenou chodil vícekrát pan P. a pan Z.. Bylo to v denní dobu. Po jejich odchodu asi čtyřikrát poškozená někam odjížděla autobusem.
16. K výpovědi svědkyně G. obžalovaný uvedl, že si na návštěvu pana P. pamatuje. Přišel, když obžalovaný vařil oběd, a přinesl vejce, džem a jiné věci. Poškozená mu udělal kávu a seděli spolu v obýváku. Obžalovaný šel za nimi do obýváku, ale popřel, že by byla nějaká hádka. Neviděl ani žádnou milostnou scénu, o které mluvila svědkyně G.. Poškozená s P. seděli na gauči a pili kafe. Když pak za ním přišla poškozená do kuchyně, tak se zmínil, že může jít za P., jestli ji skutečně miluje. Poškozené se to nelíbilo a ptala se, proč jí dělá scény.
17. Svědek **V. V.**, zeť poškozené, soudu sdělil, že má výborné vztahy s obžalovaným. Naopak poškozená je pro něj nesnesitelná tchýně. Na návštěvu k poškozené přijel jen párkrát, vždy za přítomnosti obžalovaného. Byl přítomen i jejich hádkám – o bordelu doma, o výchově. Hádkám byly přítomny i děti, které podle svědka na hádky nijak nereagovaly. Návštěvy byly krátké, jen za účelem vyzvednutí T.. Poškozená si stěžovala dceři (jeho manželce), že za ní obžalovaný jezdí a nadává. Na dětském dni v XXX si poškozená stěžovala, že jí obžalovaný napadl. Více k tomu neřekla. Nikdy jindy si svědkovi na obžalovaného nestěžovala. Od manželky ví, že se jí zmiňovala i o sexuálním násilí (že ji znásilnil). Poškozená také říkala, že jí obžalovaný zmlátil. Svědek tomu ale nevěřil a nic bližšího k tomu neví. K dotazu obhájce svědek dodal, že na jeho osobu kdysi v minulosti také podala poškozená trestní oznámení o znásilnění její dcery. Ta ovšem věc vysvětlila a stíhán nebyl.
18. Z výpovědi nezletilého **T. J.** soud zjistil, že v době, kdy bydleli v XXX, se nejprve na obžalovaného těšival, ale pak přestal. Býval z jeho návštěv ve stresu, neboť se hádal s jeho mámou a byl tam nepořádek. Jeho brácha odcházel z bytu ven, ale on tam musel zůstat a nechtěl u toho být. Po odstěhování do XXX se cítí lépe. Obžalovaného má rád, ale vadí mu, že je zlý a nadává. Někdy nadával i jemu, když u něj byl nezletilý na víkend. Říkal mu sprostá slova. S mámou se obžalovaný většinou jen hádal. Viděl ale také, jak matku žduchl – na postel, na boty. Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

Když se rodiče hádali, býval ve stresu. Klepal se a brečel. Rodiče se nejvíc hádali v ložnici a obývacího pokoje. Někdy se stávalo, že byl obžalovaný v bytě a čekal na ně, když přišli domů. Jednou si obžalovaný v bytě fotil nějaké fotky, které mu pak ukazoval. Obžalovaný se s jeho matkou hádal často, křičet začal jako první. Říkal jí třeba kráva. Matce to vadilo. Bratr někdy na obžalovaného zařval, že už toho má dost.

19. Z výpovědi **F. Z.** soud zjistil, že zná poškozenou J., neboť pracovala s jeho dcerou A.. Poškozenou navštívil celkem třikrát, z toho dvakrát společně s dcerou. Vždy se jednalo pouze o kafe. Nebyla by to ženská pro něj. Byla pořád na telefonu a nechtěla si s ním povídat. Nadávala na toho svého muže. Obžalovaného svědek viděl pouze jednou, když přišel na kafe se svojí dcerou. Tehdy byl klid, k žádné hádce nedošlo. S poškozenou nebyl nikdy o samotě a žádné peníze jí nedával. Pouze jí půjčil plotýnkový vařič.
20. Z výpovědi **P. P.** soud zjistil, že pracoval společně s poškozenou v roce 2018. V té době se také nejvíce stýkali. Sem tam u ní byl na kávě. Poškozená mu svěřila, že bydlí v bytě svého přítele. V bytě bylo plno závad. Na jiné problémy si nestěžovala. Svědek nosil poškozené J. jednou za 14 dní vejce. Někdy i něco upekl, protože jí nefungovala trouba. Nic od toho však neočekával. Jednou potkal v bytě obžalovaného, který také přinesl vajíčka. J. se s obžalovaným pohádala a obžalovaný si svoje vajíčka odvezl. Svědek nedával J. žádné peníze, jen občas nějaké potraviny.
21. Z výpovědi svědkyně **D. G.** soud zjistil, že asi měsíc byla sousedkou poškozené, než se v polovině srpna odstěhovala. Mají stejně starého syna a vídávaly se i ve školce. Během toho měsíce ji poškozená asi dvakrát navštívila. Stěžovala si jí přitom na obžalovaného, že jí dělá problémy a chodí do jejího bytu. Těšila se, že se odstěhuje a bude mít od něj klid. Obžalovaný měl mít od jejího bytu klíče. Svědkyně neví nic o tom, že by měla mít poškozená s někým poměr. Jednou, když byla s dětmi na hřišti, slyšela z bytu poškozené hádku. Jednalo se o hlasitý křik. Byl slyšet hlas mužský a hlas poškozené. Poškozená na ni vždy působila ustaraným dojmem. Ohledně stěhování jí poškozená řekla, že chce mít klid, že se obžalovaného bojí a nechce už s ním nic mít. Stěhovala se potom za novým přítelem, se kterým si asi rok již dopisovala.
22. Svědkyně **N. V.**, dcera poškozené, soudu sdělila, že u své matky bývala pouze o prázdninách. V létě 2018 byla u matky se svolením obžalovaného. Obžalovaný chodil na návštěvy, pro syna. Hádky podle svědkyně vyvolávala její matka, protože je nepořádná a neplatila obžalovanému nájem. Chvilu u matky bydlela i v dubnu 2019, kdy zjistila, že matka obžalovanému dluží na nájmu. Před ní ale tento problém neřešili. Naposledy viděla matku kolem 20. července, když se stěhovala pryč. Nebyly spolu dobré kamarádky. Matka se jí s ničím nesvěřovala. Věděla, že za ní v roce 2019 chodil jeden, možná i dva muži. Matka jí říkala, že to jsou pouze známí. Jednou byla při tom, když jeden z nich přišel na kafe. Podle svědkyně její matce nikdo neubližoval. Nikdy na ní neviděla žádné modřiny. Když se poškozená stěhovala, uváděla, že je to kvůli nezaplacenému nájmu, že ji obžalovaný vyhazoval. Jednou se jí matka svěřila, že ji chtěl obžalovaný znásilnit. Jako důvod jí uvedla, že tím chtěl zaplatit za nájem. Podrobnosti svědkyně nezjišťovala. Obžalovaný se s její matkou vždycky hádal. Matce vadilo, že za ní chodí. Svědkyně to vnímala tak, že jí vadil. Na nic konkrétního si jí ale matka nestěžovala. Z vyjádření svědkyně bylo více než patrné, že svoji matku nemá ráda. Sama uvedla, že k ní nemá žádný vztah, stydí se za ni, a kdyby mohla, tak by to ani její matka nebyla.
23. Při konfrontaci mezi poškozenou I. J. a svědkyní N. V. poškozená popřela, že by se na nějakém hřišti s dětmi vyjádřila tak, že by chtěla dostat obžalovaného do vězení. Uvedla, že její dcera lže, aby pomohla obžalovanému. Svědkyně V. poté v rozčilení utekla z jednací místnosti a práskla za sebou dveřmi.
24. Svědek **K. H.**, syn poškozené, soudu sdělil, že v letech 2018 a 2019 žil s matkou v H.. Obžalovaný je chodil navštěvovat. Měl vlastní klíče. Matka s tím spokojená nebyla a nadávala, co tam bez jejího dovolení dělá. Svědek si asi dvakrát všiml, že obžalovaný přišel do bytu bez svolení poškozené. Hádky mezi obžalovaným a jeho matkou byly hlučné a vulgární. Hádali se před jeho Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

malým bratrem, který se bál, klepal se a brečel. Párkrát viděl i fyzické napadení, když obžalovaný například uhodil matku polštářem, nebo ji začal bouchat do břicha. Stávalo se také, že z jiné místnosti slyšel vulgaritu a volání matky o pomoc z ložnice. Tehdy jí nešel pomoci, protože hlídal malého bratra, který se bál a brečel. Matka mu pak řekla, že ji obžalovaný shodil na postel. Sousedí si občas stěžovali, že jim chování obžalovaného a jeho matky vadí. Chtěli mít klid. Hádky byly nejméně třikrát za měsíc. K hádkám podle svědka docházelo proto, že jeho matka nedělala to, co měla (neplatila nájem). Když bydleli v XXX, tak jeho matka pracovala. Matka nikdy fyzicky na obžalovaného nezaútočila. Naopak viděl, jak obžalovaný strkal jeho matku na postel. Co se dělo poté, již neviděl.

25. Svědek **J. J.**, syn poškozené, soudu sdělil, že s matkou před jejím odchodem z XXX bydlel asi 4 měsíce v roce 2019. Zůstal tehdy na ulici a matka mu umožnila u ní bydlet, dokud si zase něco nenašel. Obžalovaný chodil v té době navštěvovat svého syna T. obden. Matka o jeho návštěvách věděla, ale nakonec většinou končily hádkou. Hádky podle svědka vyprovokovala jeho matka a týkaly se peněz. Matka neplatila obžalovanému za bydlení. Svědek nebyl přítomen žádnému bití a o znásilnění pouze slyšel od matky. Konkrétnější matka nebyla. Ukazovala mu modřiny na noze, ale svědek tomu stejně nevěřil. Modřiny měla na pravé noze, na stehně, z boku. Matka po něm tehdy chtěla pomoc, radu, ale on jí na to řekl, že si za to může sama. V době hádek býval bratr K. na mobilu a malý T. brečel.
26. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých, vypracovaného znalkyní PhDr. Helenou Khulovou, soud zjistil, že intelekt poškozené I. J. je v pásmu výrazného podprůměru až lehkého defektu. Má dispozici pro praktickou orientovanost v sociálním prostředí a pro řešení jednoduchých praktických problémů. Nebyly zachyceny známky duševního onemocnění. Poškozená se málo zajímá o druhé lidi a vykazuje malou potřebu sociálních kontaktů. Vykazuje citovou izolovanost a zároveň nenaplněnou potřebu porozumění. Její emoční signály se mohou jevit pro okolí málo srozumitelné. Omezená je i schopnost emoce rozpoznávat. Lze u ní usuzovat na průměrný, nevyrovnaný temperamentový potenciál, s volbou únikových mechanismů a s vyhýbavou strategií při řešení záťažových situací. Úroveň jejího morálního citění je autonomní. Dokáže určit správné a nesprávné jednání. Její jednání může snadno podléhat situační nahodilosti. V sebehodnocení chybí pocit vlastní hodnoty a jeho absence je doprovázená nerozhodností a pasivitou. U poškozené nebyla zaznamenána inklinace k násilí. Má chudé spektrum prožívání. S ohledem na intelektové schopnosti umožňují poznávací funkce poškozené v povrchní rovině vnímat prožívané události, v základních sekvencích si je zapamatovat a rámcově následně reprodukovat. U poškozené nelze vyloučit situační lež obrannou. Není však kognitivně vybavena k podávání zcela idealizovaných verzí prožitých událostí či smyšlených verzí neprožitých událostí. Nedokázala by na takových sděleních setrvat v čase. Ve vlastní výpovědi k předmětné události u ní nebyly shledány stopy po konfabulacích ani bájeví lhavost. Stres ze ztráty bydlení a syna byl náročný na energii poškozené, která vyhledala pomoc v sobě nového přítele i svého bratrance. V době podání trestního oznámení jsou u poškozené shledány projevy dotčenosti nad jednáním obžalovaného, který ustoupil od nájemní smlouvy a vyhrožoval odebráním syna. Poškozená nevykazuje tendence k přebírání dominantních rolí. Není však zvýrazněna ani role podřídivá. Celkově se jeví spíše pasivně, s vyhýbáním se zodpovědnosti za rozhodování. Poškozená má malou schopnost podílet se na trvalejších, emočně symetrických vztazích. Vedle partnerských vztahů selhává i v roli matky. V minulosti byla dvakrát stíhána pro ohrožování výchovy dítěte v důsledku toho, že nedbala o řádnou docházku dětí do školy. Dvě z jejích již dospělých dětí byly umístěny v ústavní výchově. Přesto lze ve vztahu ke všem jejím dětem shledat kladnou pudovou vazbu. Vztah poškozené a obžalovaného nese znaky vzájemného nesouladu. Poškozená vyjadřuje nedostatek porozumění a opory ze strany obžalovaného, které vyústilo ve vzájemné hádky a konflikty. U poškozené nebyly shledány příznaky tzv. syndromu týrané ženy.

27. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých, vypracovaného znalkyní PhDr. Helenou Khulovou, soud zjistil, že jsou u obžalovaného zvýšené parametry agresivity. Lze u něj předpokládat častější zažívání incidentů, v nichž emoce hůře zvládá. Pokud se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu, pak z důvodu nespokojenosti s výchovným zázemím syna u poškozené, motivované potřebou prosadit se. Je to výraz nedostatku empatie a schopnosti řešit vzniklou situaci vyzrálejším způsobem. Od obžalovaného lze očekávat především prvky verbální formy agresivního chování (devalvující, urážlivá a zastrašující komunikace). Obžalovaný je příznivě motivovaný k sociálně žádoucím cílům. Jeho intelektová kapacita se pohybuje v pásmu průměru. Má dostatečné dispozice pro mentální zdatnost při řešení praktických problémů reálného života. Je schopen vnímat prožívané události, v základních souvislostech si je zapamatovat a následně i reprodukovat. V rámci profilu osobnosti u něj nebyla shledána žádná psychopatie. Inklinuje k pólu introverze. Jeho sebevědomí je nevyvážené – jeho představy o sobě jsou nadnesené, ale zároveň se u něj prosazuje nejistota. Nedostává se mu očekávaného uznání. Má pocit, že mu okolí nerozumí. Usiluje o potvrzení vlastní hodnoty. Nejsou u něj zachyceny známky dominance. Ve shodě s vlastními zájmy je však možná i situační nadřazenost. V partnerských vztazích je méně adaptabilní. V rámci problémů s poškozenou je nastavený kriticky, s nízkou mírou sebereflexe a sebekritiky. Uvolnění verbální agrese dává do souvislosti s tím, jak se poškozená zhostila role matky. Je málo schopen chápat emocionální a kognitivní limity poškozené. Pozitivní vztah má obžalovaný ke svému synovi T..
28. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaného znalcem MUDr. Milanem Karasem, soud zjistil, že obžalovaný netrpěl ani netrpí žádnou duševní poruchou či chorobou. Není u něj závislost či nadužívání alkoholu nebo jiných návykových látek. Rozpoznávací i ovládací schopnosti u něj byly po celou inkriminovanou dobu plně zachovalé. Z medicínského hlediska není jeho pobyt na svobodě nijak nebezpečný a nejsou ani shledány důvody k navržení některé z forem ochranného medicínského opatření. Obžalovaný si uvědomuje význam trestního řízení a je schopen před soudem vystupovat a hájit se.
29. Soud zamítl výslech S. J. a L. J. (sestra a matka obžalovaného), neboť ani jedna z nich nebyla u žádného projednávaného jednání a informace tak mohly podat pouze zprostředkované právě od obžalovaného. Rovněž byly zamítnuty návrhy obhájce na zjišťování majetkových a výdělkových poměrů poškozené a členů její domácnosti. Tyto informace nijak nesouvisí s projednávanou trestnou činností obžalovaného.
30. Dále soud jakožto nadbytečné a netýkající se projednávané věci zamítl návrh zmocněnkyně na zajištění aktuálních zpráv ohledně nezletilého T..
31. Z listinných materiálů soud zjistil následující: Dle protokolu ohledání místa činu bylo zjištěno, že poškozená bydlela v dvoupodlažním bytovém domě o počtu 4 bytových jednotek, a to v XXX. Její byt se nacházel hned po vstupu do domu, vlevo. Na místě byl proveden situační náčrtek a fotodokumentace. S ohledem na časový odstup od spáchaných činů nebyly na místě zajištěny žádné stopy. Dne 9. 8. 2019 byla na místě provedena prověrka dle § 104e trestního řádu. Poškozená na konkrétních místech ukazovala, kde došlo k jakému násilí ze strany obžalovaného. Při prověrce byla opět prováděna fotodokumentace.
32. Ze smlouvy o nájmu bytu ze dne 28. 11. 2018 bylo zjištěno, že obžalovaný pronajal I. J. byt č. XXX o velikosti 4 pokoje s příslušenstvím v XXX na dobu určitou od 1. 12. 2018 do 31. 12. 2018, a to pro zajištění bytových potřeb I. J. a členů její domácnosti (konkrétně K. H. a T. J.). Nájemné bylo sjednáno v částce 3 000 Kč měsíčně a na platby spojené s užíváním bytu byla sjednána částka 4 200 Kč měsíčně. Podle smlouvy v článku V. bod 16. bylo ujednáno: „Oznámí-li to pronajímatel předem v přiměřené době, umožní mu nájemce v nezbytném rozsahu prohlídku bytu, jakož i přístup do něj za účelem provedení potřebné opravy nebo údržby, k ověření technického stavu bytu a dodržování ustanovení této smlouvy.“

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

33. Ze zprávy Městského úřadu v XXX, odboru sociálního, bylo zjištěno, že bylo vedeno řízení ohledně úpravy výživného a styku s nezletilým T. J.. Dne 21. 10. 2019 byl proveden rozhovor s obžalovaným, který uvedl, že nezletilého viděl naposledy 21. 7. 2019. Po podání trestního oznámení se matka se synem odstěhovala někdy první týden v srpnu do XXX. Obžalovaný přiznal, že v minulosti se s matkou občas pohádal. Měli odlišný názor na jídlo a oblečení syna a hádali se ohledně financí. Větší problémy nastaly ve chvíli, kdy se zajímal o to, proč starší syn K. nepracuje, když nestuduje. Vztahy se zhoršily i tím, že zjistil, že matka nehradí služby spojené s bydlením. Obžalovaný ji tehdy upozornil, že má právního zástupce a podává žalobu na vyklizení bytu. Obžalovaný si stěžoval, že mu matka po odstěhování neumožňuje kontakt se synem. Nezletilý T. J. nastoupil dne 1. 9. 2019 do 1. třídy základní školy v XXX. Do školy chodil čistý, připravený, chování měl v pořádku. Ze školy jej doprovází matka nebo bratr. Spolupráce s matkou je dobrá. Výchovné problémy neměl nezletilý T. ani v předchozím zařízení – Mateřské škole XXX. Lehká slovní agrese se u něj objevila až poté, co se do jejich rodiny přistěhoval syn K.. Žádné známky fyzického či psychického násilí na něm pozorovány nebyly.
34. Poškozená I. J. nebyla v posledních pěti letech v místě svého bydliště projednávána pro žádné přestupkové jednání. V žalovaném období pobírala přídavek na dítě a příspěvek na bydlení, v prosinci 2018 a v lednu 2019, kdy byla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání, jí byl vyplácen i příspěvek na živobytí. V minulosti byla poškozená dvakrát odsouzena, a to za trestný čin ohrožování výchovy mládeže podle § 217 odstavec 1 písmeno b) trestního zákona (vůči dceři N., školní rok 2008/2009) a pro přečin úvěrový podvod podle § 211 odstavec 1 trestního zákoníku. Uložen byl souhrnný podmíněný trest, přičemž se osvědčila již 19. 5. 2011.
35. Obhájce soudu předložil exekuční příkaz vydaný proti povinné I. J., která dlužila Městu XXX částku 17 692 Kč s příslušenstvím v dubnu 2010. Dále podnět k zastavení exekuce pro částku 11 388,44 Kč s příslušenstvím ze srpna 2008; vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění z listopadu 2016 a rozhodnutí o vyřazení poškozené z evidence uchazečů o zaměstnání ze dne 17. 6. 2019.
36. Obhájce se dále domáhal přiložení policejních spisů z roku 2009, které byly vedeny na V. V.. Tyto spisy již dle sdělení policie nejsou k dispozici, neboť jim uplynula skartační doba.
37. Všechny provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti. Obžalovaný P. J. sice přiznal, že v žalovaném období mezi ním a poškozenou I. J. byly rozpory a hádky, přiznal, že do jejího bytu opakovaně vstupoval a několikrát při hádkách do poškozené strčil, na druhou stranu však popřel, že by došlo k jejímu znásilnění a vydírání, jak popisují body 3. a 4. obžaloby. Své jednání se obžalovaný snažil omluvit a odůvodnit tím, že měl zájem o výchovu svého syna. Obhájce se snažil soud přesvědčit, že poškozená je osoba bez práce, která se snažila finančně využívat nejen obžalovaného, ale i další muže, a podání trestního oznámení je její způsob pomsty obžalovanému za to, že ji nechtěl nadále finančně podporovat. Nutno uvést, že se tyto domněnky obhájce nepodařilo prokázat. Poškozená je osobou mentálně retardovanou, která již z tohoto důvodu má mnohem horší uplatnění na trhu práce. Přesto bylo jak z jejího vyjádření, tak z listinných materiálů a výpovědí svědků potvrzeno, že po většinu žalovaného období pracovala a snažila se tak zajišťovat pro sebe a své děti peníze na obživu. Do podzimu 2018 pracovala pod obcí XXX na veřejně prospěšných pracech a po krátkém zimním období (dávky pobírala v prosinci 2018 a lednu 2019) měla brigádní práci v lese. Nepodařilo se ani prokázat její využívání mužů k tomu, aby jí finančně vypomáhali. Tuto skutečnost popřeli všichni údajní milenci, kteří rovněž shodně uvedli, že neměli s poškozenou žádný milostný poměr. Není ani pravdou, že by se snažila poškozená obžalovanému pomstít podáním trestního oznámení. Z provedeného dokazování a v kontextu se závěry znaleckého posudku naopak vyplývá, že byla poškozená z jednání obžalovaného nejméně od podzimu 2018 ve stresu. Bála se, že splní své výhrůžky ohledně odebrání syna a vystěhování z bytu. Tuto situaci vyřešila vyhledáním nového přítele a přestěhováním do XXX, kde ihned po nastěhování nastoupila nový pracovní poměr. Pokud však jde o podání trestního oznámení, nebyla to její iniciativa. Poškozená se svěčila Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčová.

několika lidem ve svém okolí ohledně násilí, které na ní obžalovaný páchal. Očekávala přitom jejich pomoc, popřípadě radu. Jediný, kdo se jí aktivně snažil pomoci, byl její bratranec J. K.. I ten ji však musel k podání trestního oznámení přesvědčovat, neboť se poškozená obžalovaného bála.

38. Z žalované trestné činnosti obžalovaného přitom usvědčuje právě poškozená I. J.. Tato jak v přípravném řízení, tak s odstupem více než roku i u hlavního líčení popsala všechny události shodně. V kontextu se závěry znaleckého posudku považuje soud výpověď poškozené za věrohodnou, když tato není kognitivně vybavena k tomu, aby si popisované události vymyslela, pokud by je skutečně neprožila. Navíc by už vůbec nebyla schopna vymyšlené události zopakovat s tak velkým časovým odstupem. Její líčení nese znaky prožitého, a to ve všech 4 bodech obžaloby. Nadto její výpověď nikdy nestojí osamoceně, ale je podporována výpověďmi dalších svědků.
39. K bodu 1. poškozená popisovala, že si nechal obžalovaný jeden klíč od bytu, který jí pronajal, a opakovaně do bytu chodil, i když se jí to nelíbilo a ona to nechtěla. Tvrzení obžalovaného, že se jednalo o jeho byt, v tomto světle nemůže obstát. Jako pronajímatel měl právo (dle smlouvy, kterou sám sepsal) do bytu vstoupit pouze za účelem nutných oprav či rekonstrukce, a to ještě po předchozím ohlášení. V několika případech obžalovaný dokonce do bytu přišel v době, kdy poškozená s dětmi byla mimo byt. K tomuto bodu se obžalovaný doznal a jeho doznání potvrzují i výpovědi svědků. V jeho jednání soud spatřuje úmysl přímý ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný si byl vědom nájemní smlouvy paní J., přesto do bytu vstupoval bez jejího souhlasu. Opakovaně tak porušoval právo poškozené nebýt rušena ve svém soukromí.
40. Obžalovaný tak v bodě 1. opakovaně neoprávněně vnikal do bytu poškozené I. J., čímž naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1 trestního zákoníku.
41. K bodu 2. vypovídala shodně nejen poškozená I. J. a K. H., ale časté hádky potvrzovali i další svědci. Sám obžalovaný přiznal, že v žalovaném období se nejméně v pěti případech jednalo o dosti hlasité a vulgární nadávky z jeho strany, kdy se neudržel a do poškozené i strkal. Byl si přitom vědom i přítomnosti jejich malého syna, který takové hádky nesl těžce a brečel. Kromě svědeckých výpovědí toto jednání obžalovaného popisoval i sám nezletilý T., který měl v důsledku jednání obžalovaného strach. Ze zprávy mateřské školy navíc vyplynulo, že od počátku roku 2019 začal nezletilý používat vulgární výrazy. Tyto nejspíše pochytil při hádkách svých rodičů. Chování obžalovaného přitom koresponduje se závěry psychologického znaleckého posudku, dle kterého má zvýšené parametry agresivity a hůře zvládá emoce. V tomto bodě soud spatřuje v jednání obžalovaného vědomou nedbalost ve smyslu § 16 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť věděl, že svým častým hlasitým vulgárním projevem může ohrozit vývoj svého syna, avšak bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že k takovému narušení nedojde.
42. Obžalovaný tak v bodě 2. z nedbalosti ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj svého tehdy sedmiletého syna tím, že ho sváděl k nemravnému životu, když se před ním velmi vulgárním způsobem vyjadřoval o jeho matce. Tím naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku.
43. V bodě 3. popsala poškozená opakovaně shodně celý průběh jednání obžalovaného. V přípravném řízení poškozená popsala i osahávání v kuchyni. Následně za ní obžalovaný přišel do koupelny, kde se s ní zavřel, stáhl jí kalhoty a spodní prádlo, poškozenou přirazil čelem k topení na zdi a přes její nesouhlas a snahu se mu vysmeknout na ní ze zadu vykonal pohlavní styk. Poškozená tuto událost popsala shodně do protokolu na policii, u znalce, při prověrce na místě i u hlavního líčení. U hlavního líčení dodala, že jeho chování pochopila tak, že si tímto způsobem vezme to, co mu dlužila na nájmu. Pohlavní styk však s obžalovaným mít nechtěla a aktivně se tomu bránila. O této události se zmínila svým dvěma dospělým dětem – J. a N., kteří Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

však jejímu tvrzení nepřikládali potřebnou váhu, nechtěli znát podrobnosti a nijak poškozené nepomohli. Synovi J. se zřejmě svěřila bezprostředně po události a dokonce viděl i modřiny, které měla poškozená na stehně. Uvěřil jí a přesvědčil k podání trestního oznámení až J. K. s odstupem několika měsíců. Soud naopak nemá důvod výpovědi poškozené nevěřit, a to opět s ohledem na závěry znaleckého posudku, které jsou uvedeny výše. Neobstojí ani obhajoba obžalovaného, že se jedná o vykonstruované obvinění v důsledku jeho snahy vystěhovat poškozenou z bytu. Poškozená se totiž o znásilnění svým dětem zmiňovala mnohem dříve – J. bezprostředně po činu a N. nejspíše někdy v jarních měsících roku 2019, kdy u ní po dobu pár dní bydlela.

44. V jednání obžalovaného v tomto bodě soud spatřuje úmysl přímý ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, když obžalovaný jednal s úmyslem vynutit si na poškozené sex. Přihlédnuto bylo i k tvrzení obžalovaného, že sice nežil s poškozenou, na druhou stranu mezi nimi až do XXX docházelo k občasnému dobrovolnému pohlavnímu styku. Poškozená však zřejmě z důvodu zhoršení vztahů s obžalovaným přestala mít i tento kontakt s obžalovaným zájem, což obžalovaný nerespektoval. Za tohoto zjištěného skutkového stavu soud vzal za prokázáno, že obžalovaný donutil násilím I. J. k pohlavnímu styku a čin na ní spáchal souloží. Tím naplnil všechny zákonné znaky zvláště závažného zločinu znásilnění dle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku.
45. V bodě 4. obžalovaný opět popřel, že by se jednání dopustil. Z tohoto jednání je usvědčován jednak samotnou poškozenou I. J., dále výpovědí K. H. a nepřímo i výpovědí J. K., kterému syn K. volal o pomoc. V telefonu přitom svědek slyšel křik z jiné místnosti a pláč nezletilého T.. Rovněž toto jednání poškozená podrobně opakovaně popsala a ukázala je policistům při prověrce na místě. Soudu rovněž poškozená vysvětlila, proč po ní chtěl obžalovaný, aby promluvila. Ve vypjatých stresových situacích totiž poškozená ztrácí schopnost mluvit. Obžalovaný tak zřejmě ve snaze, aby si jejího stavu nevšimli synové K. a T., bránil poškozené v odchodu z místnosti až do doby, než se zklidnila po jeho útoku natolik, aby zase začala komunikovat.
46. V jednání obžalovaného tak soud spatřuje úmysl přímý ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, když obžalovaný jednal ve chvíli, kdy pod vlivem hádky s poškozenou neovládl míru své agresivity. Není ani vyloučeno, že měl v úmyslu opět si násilím vynutit na poškozené pohlavní styk (s ohledem na její stažené kalhoty). Svě jednání však následně soustředil pouze na zabránění odchodu poškozené z ložnice tím, že na ní seděl a držel jí ruce za hlavou, a to až do doby, než promluví. Obžalovaný tak poškozenou I. J. donutil násilím k tomu, aby promluvila. Tím naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku.
47. Soud hodnotil všechny okolnosti spáchaných trestných činů, zejména samotné jednání obžalovaného a jeho následek (účinek). Soud hodnotil způsob provedení trestné činnosti a motiv jednání obžalovaného, kterým bylo nezvládnutí emotivní situace v důsledku dlouhodobé frustrace z neplnění finančních povinností poškozené a její snahy najít si nového přítele. Svým jednáním obžalovaný narušil zájem společnosti na ochraně domovní svobody, zájem na řádné výchově dětí, zájem na ochraně rozhodování člověka o svém pohlavním životě a na ochraně svobodného rozhodování člověka.
48. Na druhé straně soud hodnotil i osobu obžalovaného P. J., který je zaměstnán jako svářeč. Doposud nemá žádný záznam v rejstříku přestupků ani v opise rejstříku trestů.
49. Při úvahách o uložení trestu, zejména pokud jde o jeho druh a výměru obžalovanému polehčovala jeho dosavadní bezúhonnost a přihlédnuto bylo i k jisté míře rozrušení obžalovaného v době činů. Naopak obžalovanému přitěžovalo, že spáchal čin ke škodě osoby mentálně retardované.

50. Soud ukládal obžalovanému úhrnný trest dle přísnějšího ustanovení, tedy dle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku, kde je trestní sazba v rozmezí od dvou do deseti let odnětí svobody.
51. Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu bude v případě obžalovaného P. J. dosaženo uložením trestu odnětí svobody na přiměřenou dobu na samé dolní hranici trestní sazby, tedy v trvání 2 roků. Soud přitom přihlédl k výše uvedeným polehčujícím okolnostem a přihlédnuto bylo rovněž ke všem okolnostem, za nichž došlo ke spáchání trestné činnosti. S ohledem na osobu obžalovaného a jeho dosavadní bezúhonnost byl trest ukládán pouze jako výchovný, tedy podmíněně odložený. Zkušební doba byla stanovena krátká, v délce 2 let. Povinností obžalovaného bude v průběhu zkušební doby prokázat řádným životem, že šlo pouze o ojedinělé vybočení. V opačném případě soud rozhodne, a to eventuálně již v průběhu zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 14. ledna 2021

Mgr. Jana Janečková v. r.
předsedkyně senátu